

LJETNE IGRE "Četiri godišnja doba"

Višeslojno videnje vremena u izvedbi Marijinskog baleta

Svoju koreografiju Ilja Živoj temelji na skladbi Maxa Richtera "Recomposed by Max Richter: Vivaldi, The Four Seasons"

piše Jelena Sviben

Na bogatom programu Dubrovačkih ljetnih igara ističe se gostovanje Marijinskog baleta iz Sankt Peterburga, jednog od vodećih svjetskih baleta.

Izvide "Četiri godišnja doba", predstavu koreografa Ilje Živoja s glazbom Maxa Richtera. Prva od dviju izvedbi održana je u nedjelju, 4. kolovoza, u parku Gradac.

Predstava "Četiri godišnja doba", nastala 2017., prvi je cjelovečernji balet Ilje Živoja. Svoju koreografiju Živoj temelji na skladbi Maxa Richtera "Recomposed by Max Richter: Vivaldi, The Four Seasons". Riječ je o skladateljevoj reimaginaciji, rekompoziciji Vivaldijevih koncerata.

KONTRAST I IZMJENE O vlastitom videnju godišnjih doba Živoj kaže: "Izmjena godišnjih doba je mnogo više od promjene vremena, ona simbolizira sve što se događa na Zemlji. Smrt slijedi život, jedno stanje prelazi u drugo..." Sukladno njegovom višeslojnom shvaćanju godišnjih doba, i priču koju pripovijeda njegova koreografija moguće je shvatiti na više načina. Glavni likovi koje tumače Roman Beljakov i Ekaterina Konadurova mogu doslovno biti mladić i djevojka koji se tijekom proljeća upoznaju, a ostala godišnja doba prikazuju različite elemente

njihova odnosa, pri čemu su proljeće i jesen ugodni i prikazuju mladenačku i zrelu ljubav, a ljeto i zima neugodni te ostavljaju dojam sukoba, ljutnje i hladnoće.

Ako se predstava shvati kao događanja u prirodi, proljeće prikazuje buđenje prirode, jesen je vrijeme ubiranja plodova, ljeto je naporno i teško, a zima je hladna i ostavlja pustoš. Cikličnost i neprestanu izmjenu pojava, u međuljudskim odnosima ili u prirodi, Živoj je postigao i time što predstava ne završava zimom već nakon nje još jednom započinje proljeće, iako ne posve identično onome s početka.

Kontrast između "ugodnih" i "neugodnih" dijelova ciklusa ostvaren je i scenografijom koja je tijekom ljeta i zime prazna, a tijekom proljeća i jeseni na sceni se nalaze zelena trava i živica. Važan doprinos predstavi daju i kostimi Sofije Vartanian.

PAROVI U POZADINI Slično kao i Richterova skladba koja klasično spaja sa suvremenim, koreografija Ilje Živoja kombinira profinjene elemente klasičnog baleta sa suvremenim, brzim i energičnim pokretima tijela i s robusnim, rustikalnim elementima, poput kola koje prati Richterov stavak "Autumn 1". Koreografija sadrži i dosta pantomime kojom se stvara odnos između likova. Uz dva glavna lika, na sceni se pojavljuju još četiri para. Oni su ponekad odvojeni od glavnih plesača i prikazuju pozadinska događanja ili daju svoju reakciju na soliste, a ponekad se čini kao da su njihov produžetak, neka vrsta "unutrašnjosti" ili "višeslojnosti" solista, ovisno o tome shvatimo li ih kao osobe ili kao prirodne pojave. ■